

המרווח

המרווח בין הבית השלישי לרביעי היה כל כך מדויק, עד שפרץ כפיים היה עולה מהקהל תמיד ברגע הזה בהופעות.

השיר כולו היה טוב, למען ההגינות, אבל המרווח בין הבית השלישי לבית הרביעי הלך לפניו. היצירה התפרסמה לקראת הקיץ, יחד עם יצירות רבות אחרות שהתחרו ביניהן על דקות השידור הנחשקות ברדיו, ומיד נסקה אל ראש מצעד הפזמונים.

השיר התחיל בכמה אקורדים נעימים וחזרתיים ולווה בסקסופון מסלסל, אך העניין האמיתי הגיע בסוף הבית השלישי. משהו בשקט המוחלט והמדויק במאית השנייה הזה כבש את לבבות ההמונים. זו הייתה הדממה הרועמת ביותר שהאנושות הכירה מימיה והיא לא התכוונה לעבור על זה בשתיקה. המרווח היה מזומזם בכל פינת רחוב באותו קיץ על ידי גרונות מעריצים שניסו לחקות את השקט המופתי. צעירים היו פוסחים בקלילות על הבית הראשון והשני שכאמור- היו לא רעים בכלל, והחלו מותחים איברים לאורך הבית השלישי, וכשהיה מגיע אותו מרווח מפורסם בסוף הבית הזה הם היו שרים את השקט האלמותי עד צרידות.

מבקרים ואנשי תעשיית המוזיקה ניסו לנתח את התופעה והגיעו למסקנה שהבית הראשון והשני מכינים את הקרקע לאותו מרווח קטלני בסוף הבית השלישי. על כך הגיבו המעריצים בשריפת אולפני הקלטות לאורך יבשות שלמות- מעשה שהיה קשה לפרש את תכליתו אך ללא ספק נטף רומנטיקה וזיעת קיץ.

הרדיו השמיע את השיר שוב ושוב במהלך הימים, ובלילות- היה אפשר לטעות ולחשוב שמדובר בהפסקה בשידור אבל האמת היא שהשקט שנשמע היה המרווח בין הבית השלישי לרביעי שהתנגן בלופים. באותו קיץ להקות רבות כל כך החליטו לתלות את כליהן לצמיתות, שבמהרה אותה יצירה ואותו מרווח היו הדבר היחידי שהתנגן.

בשנים הבאות נולדו וגדלו ילדים שלא הכירו שום יצירה מוזיקלית אחרת, ולימים הם נהפכו לאנשי תעשיית המוזיקה ולראשי ממשלות. אותו דור קבע את המרווח כהמנון הלאומי (בכל מדינה) והוציא מחוץ לחוק את שאר השיר.

מאותו יום לא נשמעו עוד צלילים. המרווח בין הבית השלישי לבית הרביעי התנגן דרך קבע. הופעות וקונצרטים היו נחלת העבר, והעולם כולו דמם.

שנים עברו, חולות ודורות התחלפו, עד שיום אחד נמצא עצם משונה בחפירות ארכיאולוגיות. העצם היה מתכתי ומוזהב, בצורה של שועל המקפל את זנבו. לחצנים מרובים עיטרו את גופו שהתארך והיצר לכדי פיית עץ מפתה. הארכיאולוג הסקרן בהחלט התפתה והידק את שפתיו אל הפיה. הוא נשף, וצליל יבשושי יצא. הצליל הדהד ברחבי תבל הדוממת ונשמע בכל און

בכל יבשת. אנשים דוממים עצרו את מלאכתם, איפה שלא היו ומה שלא עשו, והאזינו בשקיקה. מעולם לא נשמע צליל כזה, לפחות לא בימי חייהם. היה בו משהו נוסטלגי, על אף שהוא לא הזכיר לאף אחד שום דבר. נוסטלגי וחדשני, ובמקרה לגמרי - גם מוקלט. מיקרופון ישן אחד מעבר רחוק כלשהו שפעל באותו רגע היסטורי, קלט את הצליל הנדיר ושמר אותו במחשב בר מזל. אותו מחשב היה שייך לאספן עתיקות בר מזל עוד יותר שעמד להיות עשיר מאוד, שכן בידו הייתה - גם אם עוד לא היה מודע לעניין- היצירה הבאה שתכבוש את העולם.